

چین با توجه به اینکه امکان دارد حضورش در افغانستان موجب سوءظن یا احساسات منفی سایر کشورهای منطقه شود، مراقب است که در مسأله افغانستان نقش مسلط را ایفا نکند

جنبش به چین انجام دهند.

طالبان شبه نظامیان اویغور را از منطقه نزدیک مرز افغانستان با چین خارج کرده بود. این حرکت طالبان نشان دهنده گام جدیدی در روابط آنان با پکن است و نشان می دهد طالبان از زمان تصرف افغانستان در آگوست سال ۲۰۲۱ اقدامات جدی و مهمی را در زمینه کاهش ترس های امنیتی چین انجام داده است. اکثر تروریست های جنبش اسلامی ترکستان شرقی که داخل افغانستان پناه گرفته بودند، تحت حمایت داعش (دولت اسلامی عراق و سوریه) شاخه «ولایت خراسان» بودند. آنها عمدتاً در بدخشان، استانی در شمال شرق افغانستان در امتداد مرز ۷۶ کیلومتری این کشور با چین متمرکز شده بودند و سپس از آگوست سال ۲۰۲۱ به مناطق دیگری چون ایالت شرقی ننگرهار، جایی که اعضای ولایت خراسان غالباً در آنجا پناه می گیرند نقل مکان کرده اند. ولایت خراسان مشروعیت طالبان افغانستان را قبول ندارد و برای بی ثبات کردن اوضاع داخل افغانستان و به چالش کشیدن اقتدارهای طالبان افغانستان حملاتی را علیه آنها و شهرهای بزرگ آغاز کرد. چین از نزدیک، بویژه تحولات ولایت خراسان تروریست های جنبش اسلامی ترکستان شرقی را زیر نظر دارد.

چالش های چین در افغانستان

چین به رغم اتخاذ موضع صریح در قبال افغانستان و رویکرد عملگرایانه اش در قبال طالبان افغانستان درباره موضوع افغانستان با چالش هایی مواجه است. اول، چین باید بین همکاری خود با طالبان افغانستان و مواجهه با انتقادات جامعه جهانی تعادل ایجاد کند. به رغم تلاش های طالبان افغانستان برای به رسمیت شناخته شدن حکومت خود، جامعه جهانی به مشروعیت طالبان برای تشکیل دولت موقت جدید و رهبری آن پس از سپتامبر سال ۲۰۲۱ و تصرف کابل در ماه آگوست تردید و نسبت به آن انتقاد دارد. با توجه به اینکه طالبان افغانستان ملا حسن آخوند را که در فهرست تحریم های سازمان ملل و ایالات متحده قرار دارد، به عنوان نخست وزیر دولت موقت منصوب کرد چشم انداز جامعه جهانی برای به رسمیت شناختن طالبان افغانستان و دولت موقت مبهم است. ایالات متحده، روسیه، چین و پاکستان مخالفت خود را با تغییر نام حکومت افغانستان توسط طالبان افغانستان به «امارت اسلامی» اعلام و جامعه جهانی، از جمله کشورهای آسیای مرکزی، حذف حقوق زنان توسط طالبان افغانستان و محرومیت زنان و سایر صاحبان مهم سیاسی در دولت موقت را محکوم کردند. طالبان در حکومت محلی تحصیل دختران را ممنوع و زنان را از کار کردن ناامید و وزارت امور زنان را منحل (و به جای آن وزارت بدن نام خود را برای تبلیغ امر به معروف و نهی از منکر) جایگزین و نیز قوانین اسلامی و نظام دادرسی و اعدام در ملاء عام را اجرامی کند. همه این موارد به شدت از سوی جامعه بین المللی مورد انتقاد قرار گرفته اند. رد مشروعیت طالبان افغانستان و دولت جدید از سوی جامعه جهانی سیاست چین را در قبال افغانستان تبدیل به مسأله غامضی کرده است. ریشه کن کردن شبکه های تروریسم و افراط گرایی مستلزم ارائه مقادیر زیادی کمک خارجی به افغانستان است. به هر حال ارائه کمک های مستقیم و علنی به طالبان افغانستان برای چین دشوار است. در واقع تعهد چین برای کمک به «بازسازی» افغانستان، ارائه کمک های بشردوستانه به مردم افغانستان و درخواست لغو تحریم ها از ایالات متحده ممکن است تلاش چین برای «تسلط» بر افغانستان و «به رسمیت شناختن» مشروعیت